

A VARÁZSLÓ HALÁLA

Füst Milán emlékének

Hát odalett a te éneked is,
és végleg néma lett a régen hallgató!
Elszunnyad végül minden dohogás,
s a bölcsek szikár lámpafénye kialszik;
minden jelenés semmivé hanyatlik,
s átveszi birodalmát az öröklét.
Száműzött lovasaid a hágón visszaneznek,
búcsút int csontkezük, lemerülnek a völgybe,
ó városok felé, hol szüntelen harang szól,
s nem látni őket soha többet!

Így múlik minden. Denevérszárnyakon
elszáll a vaksi lélek, kis vinyogást se hallat.
Banyák és baglyok éjszakája jön,
s hordókon bőfögő bamba részegeké —

Aludj, Varázsló!

ISZLAI ZOLTÁN

AZ ÚJ JÁTÉK

Lépj be, ez felnőtt ország.
Felnöttek szigorúsága,
szigorú országa.

Hagyd kint a játékaidat,
játékaidat újra kell csinálni,
újra kell kitalálni.

Megtalált keserűség,
keserves kötelesség.
Veszítsd el, ami megvan,
dobd csak el, ami megvolt.

Újra ki kell találni,
mert szörnyű, ha nem lenne,
kellene, ha nem volna
és nem lesz, hogyha nem kell.

Ez itt a felnőtt ország,
hagyd kint a régi szavakat,
vesd le a régi ruhát
és mindent, amit adtak,
most újra kell csinálni
új ruhát, új szót,
megismételhető halált.

Itt van a felnőtt ország,
rengeteg felnőtt játék,
új ruha,
új szó,
vadonat halál.

Íme, hát berendeztem,
íme, hogy lakhass benne,
vadonatúj kötetmem,
halálom kísézője,
holt testem mosónője,
új játszám, új játékom,
továbbfolytatás.

SZEMLÉR FERENC

FELHAGYOTT ÁLLOMÁS

Vonat nem jár a gyom
fölverte síneken. Az árva
lapályról a volt forgalom
elköltözött más szebb reményű tájra.
A szemaforok holt szeme egész
napokon át kihalt pályákra néz.
Rég
áramtalan a vezeték,
s hűdött tagok példázata szerint:
a térközbiztosító kar se int.
Épületén hanyag
unottság, tompa csend
és a lebontás hallgatag
fenyegetése leng.
Névtáblájának szegnyoma
látszik csak a falon.
Vajon hova
tűnt — gondolja, aki
itt jár s eszét egyre erőlteti:
hogyan is hívhatták vajon?